Сборник съдебна практика

РЕШЕНИЕ НА ОБЩИЯ СЪД (четвърти състав)

16 септември 2013 година *

„Конкуренция — Картели — Белгийски, германски, френски, италиански, нидерландски и австрийски пазар на оборудване за баня — Решение за констатиране на нарушение на член 101 ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП — Координиране на увеличения на цени и обмен на чувствителна търговска информация — Отговорност за неправомерното поведение — Глоби — Насоки относно метода за определяне на размера на глобите от 2006 г. — Тежест на нарушението — Коефициенти — Смекчаващи обстоятелства — Икономическа криза — Оказван от търговците на едро натиск — Известие относно сътрудничеството от 2002 г. — Намаляване на размера на глобата — Съществена добавена стойност“

По дело T-411/10

Laufen Austria AG, установено във Вилхелмсбург (Австрия), за което се явяват E. Navarro Varona и L. Moscoso del Prado González, avocats,

жалбоподател,

срещу

Европейска комисия, за която се явяват първоначално г-н F. Castillo de la Torre, г-жа A. Antoniadis и г-жа F. Castilla Contreras, впоследствие г-н Castillo de la Torre, г-жа Antoniadis и г-н F. Jimeno Fernández, в качеството на представители,

ответник,

с предмет искане за частична отмяна на Решение C (2010) 4185 окончателен на Комисията от 23 юни 2010 г. относно производство съгласно член 101 от ДФЕС и член 53 от Споразумението за ЕИП (дело COMP/39092 — Оборудване за баня) и искане за намаляване на размера на глобата, наложена с това решение на жалбоподателя,

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав),

състоящ се от: г-жа I. Pelikánová, председател, г-жа K. Jürimäe (докладчик) и г-н M. van der Woude, съдии,

секретар: г-н J. Palacio González, главен администратор,

предвид изложеното в писмената фаза на производството и в съдебното заседание от 6 март 2013 г.,

постанови настоящото

* Език на производството: испански.

Решение [1]

[…]

Производство и искания на страните

28 На 8 септември 2010 г. жалбоподателят подава настоящата жалба в секретариата на Общия съд.

29 Въз основа на доклад на съдията докладчик Общият съд (четвърти състав) решава да открие устната фаза на производство и в рамките на процесуално-организационните действия, предвидени в член 64 от Процедурния правилник на Общия съд, поставя писмено въпроси на страните, на които те отговарят в определения срок.

30 Устните състезания и отговорите на страните на устните и писмените въпроси на Общия съд са изслушани в съдебното заседание от 6 март 2013 г.

31 Жалбоподателят иска от Общия съд:

— да отмени членове 1 и 2 от обжалваното решение, доколкото те се отнасят до него,

— по изложените от жалбоподателя доводи или по всяко друго съображение по преценка на Общия съд да намали размера на глобата на жалбоподателя, наложена му както индивидуално, така и солидарно с Roca Sanitario,

— да осъди Комисията да заплати съдебните разноски.

32 Комисията иска от Общия съд:

— да отхвърли жалбата,

— да осъди жалбоподателя да заплати съдебните разноски.

От правна страна

[…]

А – *По искането за частична отмяна на обжалваното решение*

[…]

6. *По шестото правно основание, свързано със сътрудничеството на жалбоподателя*

[…]

1 — Възпроизведени са само точките от настоящото решение, чието публикуване Общият съд счита за уместно.

а) По явната грешка в преценката при прилагането на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. и по нарушаването на принципа на защита на оправданите правни очаквания

218 Жалбоподателят твърди, че Комисията е нарушила принципа на защита на оправданите правни очаквания и е допуснала грешка при прилагането на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., доколкото с обжалваното решение се е отказала да предостави условно намаление на глобата, за което намаление групата Roca е била уведомена с писмо от 8 декември 2006 г. в съответствие с посоченото известие. В това отношение, от една страна, жалбоподателят по същество твърди, че ако Общият съд приеме, че той, Roca Sanitario и Roca France образуват една стопанска единица, то по отношение на наложената му глоба следва да се вземат предвид грешките, допуснати от Комисията при преценката на направеното от Roca France искане за намаляване на глобата. От друга страна, жалбоподателят твърди, че Комисията е допуснала редица грешки при преценката на информацията, предоставена от Roca France в подкрепа на искането на това дружество за намаляване на глобата по силата на Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

219 Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.

220 Преди въпроса дали Комисията е нарушила принципа на защита на оправданите правни очаквания и е допуснала грешка при прилагането на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. следва да се разгледа въпросът дали жалбоподателят, който е участвал в извършеното в Австрия нарушение, може да иска такова намаляване въз основа на посоченото известие само поради качеството си на дъщерно дружество — сестра на дъщерно дружество, което е участвало в нарушението във Франция и на това основание е направило искане за намаляване на глобата.

221 В това отношение в отговор на въпросите, поставени от Общия съд в съдебното заседание, жалбоподателят по същество твърди, че понятието за едно-единствено предприятие предполага, че всяко предимство, произтичащо от Известието относно сътрудничеството от 2002 г., трябва да ползва всички предприятия, които са част от това едно-единствено предприятие. Комисията оспорва основателността на доводите на жалбоподателя.

222 Важно е да се напомни, че в Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Комисията определя условията, при които предприятията, които ѝ сътрудничат в хода на осъществявано от нея разследване на даден картел, могат да бъдат освободени от глоба или да им бъде наложена по-малка глоба от тази, която иначе би следвало да заплатят.

223 Част А от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. включва точки 8—19 и се отнася до условията, при които дадено предприятие може да бъде освободено от глоба, а част Б включва точки 20—27 и се отнася до условията, при които на такова предприятие може да бъде наложена глоба в по-малък размер.

224 Съгласно точка 20 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. „[п]редприятията, които не отговарят на условията [за освобождаване от глоби], могат да се възползват от възможността за намаляване на глобите, които иначе следва да бъдат наложени“ [неофициален превод].

225 Точка 21 от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. предвижда, че „[з]а да се възползва от [възможността за намаляване на размера на глобата на основание точка 20 от посоченото известие], предприятието трябва да предостави на Комисията доказателства за твърдяното нарушение, които имат съществена добавена стойност спрямо доказателствата, с които Комисията вече разполага, и трябва да прекрати участието си в предполагаемата незаконосъобразна дейност не по-късно от момента, в който представи доказателствата“ [неофициален превод].

226 От гореизложеното следва, че намаление на глобата на основание част Б от Известието относно сътрудничеството от 2002 г. може да получи предприятие, което прави искане за това и предоставя на Комисията доказателства за предполагаемото нарушение, имащи съществена добавена стойност.

227 Следователно трябва да се приеме, че по принцип единствено предприятието, което е направило искането за намаляване на глобата (наричано по-нататък „заявителят“), както и съответно субектите, от името на които е направено това искане и които сътрудничат на Комисията, могат да получат намаление на размера на глобата на посоченото основание.

228 Освен това трябва да се отбележи, че съгласно съдебната практика, ако дружеството майка не е участвало фактически в картела и отговорността му се основава единствено на участието на дъщерното му дружество в този картел, то отговорността на дружеството майка не може да бъде по-голяма от тази на дъщерното му дружество (вж. в този смисъл Решение на Общия съд от 24 март 2011 г. по дело Tomkins/Комисия, T-382/06, Сборник, стр. II-1157, точка 38, потвърдено в производство по обжалване с Решение на Съда от 22 януари 2013 г. по дело Комисия/Tomkins, C-286/11 P, точка 39). При това положение, когато отговорността на дружеството майка е изведена единствено от отговорността на участвалото в картела негово дъщерно дружество, дружеството майка следва да се ползва от предоставеното на неговото дъщерно дружество намаление на размера на глобата вследствие на подадена от последното молба в съответствие с Известието относно сътрудничеството от 2002 г.

229 От друга страна обаче, Комисията не е длъжна да приложи и по отношение на друго дъщерно дружество (наричано по-нататък „дъщерното дружество сестра“) намалението на размера на глобата, предоставено на дъщерното дружество, което е направило искане въз основа на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., единствено поради принадлежността им заедно с тяхното общо дружество майка към едно предприятие по смисъла на посочената в точки 62 и 63 по-горе съдебна практика. Всъщност, за разлика от отговорността на дружеството майка, която при посочените в точка 228 по-горе условия се разглежда единствено като производна, вторична и зависима от тази на дъщерното дружество отговорност (вж. в този смисъл Решение по дело Комисия/Tomkins, точка 228 по-горе, точка 39), отговорността на дъщерно дружество не може да се изведе от тази на дъщерно дружество сестра, тъй като тази отговорност следва от собственото му участие в картела. При това положение, единствено ако, от една страна, искането за намаляване на глобата е направено от името на дъщерното дружество сестра, и от друга страна, последното действително е сътрудничило на Комисията, въпросното дъщерно дружество сестра може да получи намаление на размера на глобата по искане на друго дъщерно дружество, принадлежащо към същото предприятие. Следователно тук положението е различно от това в случая, при който дружеството майка прави искане за намаляване на глобата от свое собствено име и от името на своите дъщерни дружества, тъй като в този случай всички дружества в състава на предприятието по смисъла на посочената в точки 62 и 63 по-горе съдебна практика са длъжни да сътрудничат на Комисията.

230 В разглеждания случай от съображение 1288 от обжалваното решение е видно, че на 17 януари 2006 г. Комисията получава от Roca France искане за намаляване на глобата. В отговор на това искане, с писмо от 8 декември 2006 г. Комисията предоставя на групата Roca условно намаление на размера на глобата въз основа на Известието относно сътрудничеството от 2002 г. (съображение 1289 от обжалваното решение). След като преразглежда доказателствата, в обжалваното решение Комисията се отказва да предостави намаление на размера на глобата на посочената група въз основа на доводите, изложени по същество в съображения 1291—1293, 1295, 1299 и 1300 от същото решение.

231 В това отношение от материалите по делото недвусмислено следва, че въпреки съмненията, които използваните в обжалваното решение формулировки биха могли да породят по отношение на заявителя и обхвата на искането за намаляване на глобата, същото е направено

не от името на групата Roca като цяло, а от Roca France от негово собствено име и от името на групата Laufen. В това отношение все пак следва да се уточни, че от посочените материали по делото също така недвусмислено следва, че искането се отнася за последната група единствено доколкото дейността ѝ във Франция е била част от дейността на Roca France. Освен това съгласно съображения 1291 и 1293 от обжалваното решение предоставената от Roca France информация е свързана единствено с нарушението, извършено, що се отнася до керамичните изделия, във Франция през 2004 г. По-специално безспорно е, че по отношение на извършеното в Австрия нарушение не са представени никаква информация и нито едно доказателство.

232 При това положение следва да се констатира, че въпросното искане не е било направено от името на жалбоподателя. Всъщност, макар последният да е част от групата Laufen, посочена в това искане, трябва да се приеме за установено, че то се отнася само до дейността на групата Laufen във Франция и че жалбоподателят няма дейност на френския пазар. При всички случаи жалбоподателят не е сътрудничил на Комисията в съответствие с Известието относно сътрудничеството от 2002 г. Освен това предоставените от Roca France данни изобщо не засягат дейността на жалбоподателя, а са свързани с нарушението, извършено, що се отнася до керамичните изделия, във Франция през 2004 г.

233 Въз основа на гореизложеното трябва да се заключи, че при всички случаи Комисията не може нито да е нарушила принципа на защита на оправданите правни очаквания, нито да е допуснала грешка при прилагането на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., тъй като предвид направените в точки 230—232 по-горе констатации не е била длъжна да намали размера на глобата на жалбоподателя.

234 С оглед на всички изложени по-горе съображения твърдението за наличие на настоящото правно основание трябва да бъде отхвърлено като неоснователно в частта, която се отнася до прилагането на Известието относно сътрудничеството от 2002 г., без да е необходимо да се разглеждат посочените в точка 218 по-горе други доводи на жалбоподателя.

[…]

По изложените съображения

ОБЩИЯТ СЪД (четвърти състав)

реши:

1) Отхвърля жалбата.

2) Laufen Austria AG понася, наред с направените от него съдебни разноски, и тези на Европейската комисия.

Pelikánová Jürimäe Van der Woude

Обявено в открито съдебно заседание в Люксембург на 16 септември 2013 година.

Подписи